

Protokollat i faglig voldgift

3F

for

A

(forhandlingssekretær Svend-Aage Poulsen)

mod

Dansk Byggeri

for

P. Rasmussen + Sønner A/S

(konsulent Petter Astrup)

(spørgsmål om erstatning for medarbejders stjålet værktøj)

Den 16. november 2012 afholdtes mundtlig forhandling i ovennævnte sag med Palle Bisgaard, 3F, Christian Dyrberg, 3F, Thorsten Wilstrup, Dansk Byggeri og Henrik Olsen, Dansk Byggeri som partsudpegede voldgiftsmedlemmer og undertegnede næstformand i Arbejdsretten Niels Waage som formand og opmand.

Klager nedlagde følgende påstande:

1. Virksomheden P. Rasmussen + Sønner A/S skal anerkende, at virksomheden bærer erstatningsansvaret for det stjålne værktøj i forbindelse med arbejde på byggepladsen Karlslunde Parkvej 7-15, 2690 Karlslunde.
2. Virksomheden P. Rasmussen + Sønner A/S er forpligtet til at betale værdien af det på arbejdspladsen stjålne værktøj, i alt kr. 2.700.

Indklagede påstod frifindelse over for begge påstande.

A gav forklaring.

Sagen procederedes.

Efter de partsudpegede voldgiftsmedlemmers votering tilkendegav opmanden, at en opmandskendelse ville gå ud på frifindelse af indklagede.

Opmanden gav følgende begrundelse for dette resultat:

”Sagen drejer sig om, hvorvidt den indklagede virksomhed er forpligtet til at erstatte værktøj til en værdi af ca. 2.700 kr., der tilhørte en ansat (klagerens medlem A), og som blev stjålet ved et indbrud i virksomheden i februar 2012.

Af et referat af et lokalt mæglingsmøde den 12. april 2012 (sagens bilag B) fremgår bl. a.:

”Under fremlæggelse af sagen oplyste virksomheden og medarbejderen samstemmende, at der ikke havde kunnet etableres værksted på den pågældende arbejdsplads.

Virksomheden havde opstillet en aflåselig værktøjskasse, som benyttedes til opbevaring af virksomhedens værktøj. Heri havde medarbejderne samtidigt placeret deres personligt ejede værktøj, hvilket var kendt af virksomheden.

Parterne er enige om, at erstatningsbeløbet for det stjalne værktøj udgør ca. kr. 2.700.

Det blev samstemmende oplyst, at der havde været indbrud på byggepladsen...”

Klageren har gjort gældende, at virksomhedens erstatningsansvar for det stjalne værktøj kan udledes af § 25, stk. 5, i gulvoverenskomsten 2010, der regulerer det pågældende ansættelsesforhold, og som lyder således:

”På større arbejdspladser, hvor der findes mulighed for at etablere værksted, har firmaet pligt til at sørge for, at dette kan aflåses, eventuelt ved opsætning af interimistisk dør. Ved arbejde på trapper påhviler det virksomheden at sørge for, at der (med kunden eller bygherren) træffes aftale om aflåseligt rum.”

Opmandens bemærkninger:

Da der ikke i det foreliggende tilfælde har været tale om arbejde på trapper, er bestemmelsen i gulvoverenskomstens § 25, stk. 5, 2. pkt. uden betydning for nærværende sag.

Der er mellem parterne enighed om, at der ikke har kunnet etableres værksted på den pågældende arbejdsplads. Gulvoverenskomstens § 25, stk. 5, 1. pkt., pålægger herefter ikke virksomheden nogen forpligtelse til at sørge for aflåselige rum eller lignende sikkerhedsforanstaltninger, idet en sådan forpligtelse efter bestemmelsens udtrykkelige ordlyd forudsætter, at der på arbejdspladsen findes mulighed for at etablere værksted.

Klageren har påberåbt sig protokollatet i faglig voldgift af 19. juni 2006 (i sagen TIB mod Dansk Byggeri for E. M. Meyers Eftf. A/S, sagens bilag D) til støtte for sine påstande. Udfaldet af denne sag kan dog ikke føre til andet resultat, allerede fordi sagen efter protokollatets udtrykkelige ordlyd drejer sig om en virksomheds pligt til at sikre svendens værktøj under arbejde *på trapper*, jf. herved også protokollatets henvisning til den pågældende overenskomsts § 23, stk. 4, 2. pkt., der efter det oplyste svarer til § 25, stk. 5, 2. pkt. i den overenskomst, der er genstand for nærværende sag.

Da der således hverken efter 1. eller 2. pkt. af § 25, stk. 5, i gulvoverenskomsten er grundlag for at pålægge virksomheden et erstatningsansvar for det stjalne værktøj i nærværende sag, vil virksomheden ved en evt. kendelse blive frifundet for klagerens påstande.”

De partsudpegede medlemmer af voldgiftsretten afsluttede herefter sagen forligsmæssigt i overensstemmelse med opmandens tilkendegivelse og aftalte, at denne i skriftlig form parterne imellem skal tillægges virkning som en kendelse, jf. lov om Arbejdsretten og faglige voldgiftsretter § 28, stk. 4.

Roskilde, den 23. november 2012

Niels Waage